

waren nu gewikkeld in verschillende processen tegen elkaar, voor den Hoogen Raad, voor het Hof en dan nog was er het hoofdgeschil over den stapelvrijdom van westersche wijnen, dat nu ook bij den Hoogen Raad aanhangig was.

De wijnschepen gingen intusschen ouder gewoonte weer langs Dordt, zonder zich om het stapelrecht te bekreunen, doch op raad van den prins zonder convooi om geen aanstoot te geven. Geen oogenblik echter dacht Rotterdam, dat Dordt dit lang zou toelaten. 8 April was er dan ook al weer een aanhouding; latere schepen met wijn geladen kregen dus opnieuw begeleiding, doch, toen Dordt ze ongehinderd liet passeeren, trok men in Juni dat convooi weer in. Den 17den Juni rapporteerden burgemeesters aan de vroedschap, dat de schepen van Jan Symons en van Leenert Henricxsz. Maeckrook, die beide al sinds een jaar met wijn gevaren hadden, waren opgebracht. Er waren dus nu drie schepen van Rotterdam in Dordt. Tot de door de vroedschap 19 April j.l. eenparig goedgekeurde contra-arreste besloot men dus zonder dralen zijn toevlucht te nemen en alle schepen van Dordt de Lek of den IJsel opvarende als tegenmaatregel aan te halen, „mitsgaders ook de waterschepen „binnevaarders ende anderen de oude Maze op- en afvarende”. Het schip van Abraham Claesz. met veertig man en de uitlegger onder Cornelis de Graeff werden er dadelijk op uitgestuurd.

Twee kolenschepen op Schotland, zoogenaamde „Lonnevaarders” onder de schippers Cornelis Aertsz. en Jacob de Keth en een waterschip onder den Enkhuizer schipper Joris Dircxsz. waren de eerste slachtoffers. De kolenschepen hadden op de reede van Den Briel op gunstigen wind gewacht en waren 19 Juni met zonsopgang van plan te vertrekken, toen de beide ten oorlog uitgeruste schepen van Rotterdam, bemand met soldaten en scheepsvolk, dreigende met musketten, bloote sabels, grof geschut en brandende lonten, hen hadden overvallen, het volk gevangen genomen en nog vóór den middag naar Rotterdam gebracht. Na noen trof eenzelfde lot den waterschipper bij Blankenburg, die op de bedreiging van Cornelis de Graeff te zullen schieten, zich overgaf. Een waterschip van de zoutkeet van Cornelis Adriaensz. Teresteyn, tesorier van Dordt, dat zee-